

Élménybeszámoló

Számtalan hasznos és a későbbiekben is jelentőségteljes ismeretet szereztem ezalatt a négy hét alatt. Megismerkedtem sok új emberrel, főleg a munka során, akiket nagyon megkedveltem. Tetszett az emberek munkamorálja, hogy nem kellett kapkodni, mert akkor csak elsietnénk a dolgokat, ami azt is jelentené, hogy akkor el is rontanánk azt. Ezen kívül mindenki nagyon szimpatikus volt, pozitív gondolkodású, teli vannak energiával és szeretettel, amit mindenkinek át akarnak adni. Másrészt segítőkészek is, hiszen akármikor elakadtunk a ránk bízott feladatokkal, azonnal segítettek nekünk, és nem csak elmondták, hogy mit csináljunk, hanem megtudtuk azt is, hogy erre miért van szükség. Ezáltal megértettük a cég gazdálkodását, valamint sok dolgot a közgazdasággal és a logisztikával kapcsolatban.

Számos dologban fejlődtem a lámpagyárban eltöltött idő alatt. Elsajátítottam a fénymásolás és nyomtatás, leltározás, valamint a levélírás tudományát is. Megtanultam az ott használt eszközöket működtetni, ezen kívül sokat tanultam a hivatalos dokumentumokról is. Szerencsére mindig nagyon változatos feladatok elvégzését bízták ránk, ezért nem volt unalmas az egész napi munka. A logisztikai tapasztalatom mellett az angol nyelvtudásom is sokat fejlődött. Megtanultam számos, a szakmában használt szakkifejezést, amit a későbbiek folyamán is használni tudok majd. Mivel szinte egész nap angolul beszéltem, így sokkal könnyebben megy a mondatok megfogalmazása, valamint egyre ügyesebb vagyok a nyelvhelyességben is. Ha valamit rosszul mondtam, akkor azt észre is vettem, így ki is tudtam javítani a hibáimat. Ez a szakmai gyakorlat sokat jelentett nekem, hiszen megtudtam, hogy hol tart a nyelvtudásom, valamint azt is, hogy miben kell még fejlődnöm, hogy minél hamarabb letehessem a középfokú angol nyelvvizsgát.

A munka mellett a hétvégék is igen színesen teltek. Minden szombaton elvittek minket kirándulni csodásabbnál csodásabb helyekre. Első hétvégén megnézhattuk Lisszabon főbb látványosságait, valamint a város szívében is volt néhány óránk sétálni. Ezt követően egy, a spanyol és a portugál határnál lévő erődítményt látogattunk meg, ahol pazar látvány nyílt mind a két országra. Az erőd tetejéről láthattunk egy folyót, ami a két országot választja szét egymástól. Ez után az utunk a spanyolországi Vigoba vezetett, ahol végre megcsodálhattuk a semmihez sem hasonlítható Atlanti-óceánt. A harmadik héten Portoba mentünk vonattal, így összevethettük a portugál közlekedést a hazaival. Itt rengeteg érdekességet láttunk, a templomok mellett megnéztünk egy múzeumot és a csodás kikötőt is. Az utolsó héten már

egy közeli városba vittek minket, ami mellett lehetőségünk volt fürdeni egy folyóban, és fantasztikus látványban volt részünk.

Nemcsak a szakmai és a nyelvi tudásom fejlődött, hanem önállóbb is lettem, hiszen számos helyzetben magamra voltam utalva. Egyedül vásároltam be, ezáltal be is kellett osztani a pénzemet a hónap során. Buszjegyet vettem az óceánhoz és egy közeli bevásárló központba is, mivel taxival mentünk vissza a szálláshoz, így azt is egyedül kellett elintéznünk. A szálláson is önállóknak kellett lennünk, nem volt mellettünk senki, aki segített volna. Mindenki magára mosott, teregetett és vasalta ki a ruháit, valamint az is egy nehéz feladat volt, hogy hogyan helyezzük el a ruháinkat és az egyéb holmijainkat úgy, hogy elférjünk, valamint, hogy mindent megtaláljunk utána, de megoldottuk. Így már nem félek attól sem, hogy mi lesz, hogyha majd tovább tanulok, mert tudom, hogy fel fogom találni magamat a különböző helyzetekben.

Rendkívül sok új dolgot tanultam meg Portugáliában, amit majd itthon is tudok kamatoztatni. Örülök, hogy ebbe az országba jutottam ki, hiszen mindig is vonzott a mediterrán kultúra, és nem biztos, hogy újra lesz lehetőségem ebbe a régióba látogatni.

Tóth Fanni

11.A